

PROCHO vydává prochor

píše bohumír procházka ROVINY

zvěsti z Jičína a okolí ● <http://start.jicin.cz/prochoroviny/index.php> ● 7. únor 2006 č.2 / 06

Štefan po desáté

Jivínský Štefan, ocenění za pozoruhodný kulturní počín, je udělován na základě nominací, které chodí pořadatelům. Někdy přijde dlouhé milé psaní, jindy jediné slovo. Ne každý přesně stanoví, zda nominuje za zásluhy dlouhodobé, či za počín roku 2005. Rozhodnutí je pak na pořadatelích, a ono zařazení je někdy obtížné, už i proto, že hranice není vždy jasná. I v diskuzi mají členové Štefanské komise různé názory, někdy i opačné.

Přijmeme-li za svůj ten princip, že nejdůležitější na Štefanovi je to, aby se o bohulibém konání vědělo, lidem poděkovalo, není přesné zařazení až tak důležité. O laureátovi za dlouhodobé zásluhy rozhodne důvěryhodná porota. Odměněný počín roku 2005 bude vylosován, protože Štefana si zaslouží všichni. Neboť Jivínský Štefan je hlavně SETKÁNÍ.

Děkujeme

všem, kteří se podílejí na organizaci Štefana (nominátorům, zpracovatelům nominací, pořadatelům...). Těm, kteří zpracovali tento přehled – Prochoroviny (redakci, ilustrátorce L. Paličkové). Děkujeme našim partnerům: Centru evropského projektování, firmě Pesl – drcení plastů v Libuni, městu Jičín, firmě Apel, pojišťovně Generali a dalším.

BYVŠÍ LAUREÁTI

1996 – K klub – 41 nominací: KLAN – Kacákova Lhota * Z. Vašková – Hořice * M. Zajíček a K klub – Jičín
1997 – K klub Jičín – 37: I. Chocholáč a spol. - N. Paka * J. Macák a Větráci – Kopidlno * E. Bílková, L. Šoltysová
1998 – pivovar N. Paka – 90: * P. Charousek – Turnov * J. K. Tyl – Hořice * V. Úlehla - Jičín
1999 – zámek Jičín – 120: Hořeňák – Lázně Bělohrad * E. Bílková – St. Hrady * J. Gottlieb – Jičín (předal A. Hlavatému) * prochor – mimo hlasování poroty
2000-hospoda Robousy – 118: M. Roček – Jičín * K. Macounová a J. Pospíšilová – Libošovice (losováním)
2001 - Libáň - 116: J. Řezníček a divadlo Martínek Libáň * Z. Chalupa - K klub Jičín (los)
2002 – Hořice – 155: Oskar Teimer – Černín * Veronika Kuřiková – Nová Paka (los)
2003 – Železnice – 137: Irena Škodová – Libáň * K – klub Jičín (los)
2004 – Nová Paka – 107: Jičín město pohádky * OS Lodžie (los)
2005 – Jičín – 181: ?

Nominovaní za dlouhodobé zásluhy

Agentura nahoru dolů

Jirka Wilda a Vladka Matějková s přáteli proměnili Valdickou bránu záhy v jedno z kulturních center Jičína. Nejde jen o divadla (v roce 2005 premiéra Žluté lsti), ale i o výstavy regionálních, převážně mladších autorů. Byly tu i kity některých publikací, jako třeba v minulém roce CD Josefa Váchala. Oázou klidu v Adventu jsou už tradiční Vánoce na bráně. Ponocenská hra, která se opakuje, je ale stále půvabná. Nejpodstatnější však je, že malý bárek je po každém konání otevřený a právě při skleničce narodí se mnoho nápadů.

Bělohradské listy - redakce

Na křídovém papíře psaný čtyřadvacetistránkový dvouměsíčník, který má všechno, co místní noviny mají mít. Zprávy z obce, kulturu, sport, povídání o zajímavých lidech a stavbách Zajímavé jsou i občasně přílohy, jako třeba ta o pádu letadla na konci války. Vydavatelem je město, ale dosah je samozřejmě i do širokého okolí. Náklad 1 300 kusů je slušný. Pozoruhodné je to, že nominaci poslala paní Sychrová, která v LB nebydlí - je z Červené Třemešné.

Benešová Stáňa

Nominátorka praví, že šéfka novopacké knihovny vyvíjí nehybnoucí úsilí zkulturovat veselé i proti jeho vůli každého, koho potká. Činí tak skrze spoustu pořadů v knihovně. Výstavou obrazů zahajuje tradičně festival Muzika Paka. Pak jsou tu kity

rozličných publikací, vždycky doprovázené muzikou, pasování dětiček mezi čtenáře a další a další. Kultivuje i samo prostředí knihovny, kde je milo jen tak posedět a zalistovat čímkoli. Novopacká knihovna patří právem ke kulturním zařízením.

Berdychová Martina a další

z Občanského sdružení na záchranu kostela sv. Bartoloměje v Chodovicích, které za poslední roky dokázalo proměnit hroutící se ruinu kostela v bělostí zářící dominantu krajiny. V letošním roce pokračovaly práce obnovou interiéru presbytáře. Kostel slouží i kulturním účelům. V listopadu se zde uskutečnil koncert Miroslava Vobořila, který slavnostně ukončil letošní etapu prací.

Bihelerová Blanka

jedna z učitelek hořické ZUŠ, pro které kantořina není jen povolání, ale i poslání, jak se poněkud frázovitě říká. Pro Blanku to není fráze. Stačí vzpomínat na úžasnou výstavu na konci jednoho školního roku, kdy předváděla napodobeniny historických kodexů, které se žáky uděla v rámci výtvarné dílny "Středověk". Dílny, to je vůbec její doména. O tom, jak široký je její záběr, svědčí i témata dalších, např. "Japonsko" nebo "Stará řemesla v kraji pod Zvičinou". Letos počátkem května se svými žáky již poněkolkáté sbalí barvy a štětce a pojedou malovat moře i památky do Itálie. O tom, jak se jim to povedlo, se můžete hned potom přesvědčit v hořickém muzeu.

Bretová Milena, Vališková Iveta

Dětenické kantorky. Opět obec na okraji okresu, daleko všech center. Děvčata dokazují že podstatná je chuť a dobrá vůle. A pak ještě jedna hodnota - schopnost získat děti pro divadlo, pro mluvené slovo, pro partu těch, kteří si rozumí a dělají dobrou věc. Pro sebe, pro druhé. V klipovém světě povrchních zábav hodnota nenahraditelná. Není přehlídka v jičínském Káčku, kde by se Děteničtí nepředvedli. Soubor nazvaly děti Korálka. Poslední představení je Fimfárum. Dětenická škola je málotřídní. Je vidět, že to nevadí.

Bucek Josef

Podle věku jičínský starý pán. Podle aktivit a tvůrčího rozletu člověk k neutahání. Drahé kameny - sbírá, brousí, všelijak upravuje. Básník - své sbírky sám si vydává. Výtvarník mnoha žánrů. Od plastik přes práci se dřevem až po dřla plošná. Organizátor - mnoho výstav svých, s partnerem, či skupinových. Jeho slovo, o které bývá často požádán na vernisážích, je zasvěcené, poslouchatelné přednesené. K posledním aktivitám patří společná výstava s Karlem Šlengrem ve Starých Hradech. Pokud se mu podaří uskutečnit záměr galerie ve Vokšicích, bude to úžasné.

Dům dětí a mládeže Stonožka Nová Paka

Aktivity novopackého Domu dětí a mládeže jsou široké: Kroužky pro děti i dospělé. Klub maminek běží už několik let. Loni připravili program na předávání Štefana, a tak všichni přítomní v sále Městského kulturního střediska viděli kus jejich umu na vlastní oči. Bylo se na co koukat. Diváci potleskem rozhodně nešetřili. Zájemců o kroužky pro děti a dospělé stále přibývá.

Dědečková Lenka

Dříve knihovnice v Sobotce, nyní v Jičíně. Aktivní i mimo knihovnu. Kupříkladu spolupracovnice Jivínského Štefana. Je nadána jednou z dnes nejvzácnějších vlastností - co slíbí, to splní. Patří k těm, které na dopisy odpovídají. „Krásná, odvážná, poctivá, pracovitá, systematická, upřímná, zvědavá – podle abecedy seřazených sedm pohádkových vlastností, které charakterizují moji kamarádku a kolegyni Lenku. Tělem i duší Sobořačka, školně a životně spojená s Jičínem. Jejím osudem se staly knihy, čtenáři a knihovny v Sobotce a v Jičíně.“ Tak ji charakterizovala kolegyně Alena.

Děteničtí

I když obec je na kraji okresu a všude je tu daleko, i když tu je jen malá školička, i když zámek žije si svým trochu jiným životem, je tu bohatý kulturní život. Důkazem je vybudování památníku rodu Foerstrů v Osenicích, ale i hudební slavnosti Foerstrovy Osenice, v roce 2005 už pátý ročník. Pozoruhodné je i to, že festival je mezinárodní, stal se přehlídkou českých i slovinských pěveckých sborů. Setkání má širší působnost, protože podvečerní koncerty konají se v mnoha okolních obcích.

Dolejší Jana – předsedkyně Apropo

Je předsedkyní Apropo -sdružení, které pečuje o mentálně postižené děti. Má mnoho spolupracovníků, bez kterých by to prostě nešlo. Hlavně ale jim nejde jen o materiální zabezpečení klientů, přátel. Aktivity sdružení směřují do rodin, do společenství, ve snaze o plné začlenění do společnosti všech lidí, bez ohledu na zdravotní stav. Rodiny s postiženými dětmi se setkávají, organizují společné zájezdy po krajině a samozřejmě shánějí prostředky na nutné materiální vybavení. Kdo neví, k čemu slouží schodolez, těžko pochopí. Benefiční koncerty, které s přáteli připraví, nejsou jen výdělečné. Jsou kulturní událostí Jičina.

Exner Karel

Monsignor Karel Exner je dlouholetým duchovním správcem římskokatolické farnosti v Nové Pace. Koncem roku 2005 odešel po třídvaceti letech služby v Pace ve věku 85 let na zaslužený odpočinek. Patří ke kněžím, kteří celý život usilují o pozvednutí kulturního vědomí v místě svého působení. Mimo svou službu duchovní se zasloužil o generální opravu fary, kostela svatého Mikuláše a byl i u začátku opravy kostela klášterního.

Foerster – sbor

Už před 10 lety byl založen při Lepařově gymnáziu v Jičíně, teď pracuje samostatně a obohacuje kulturní život ve městě. Na repertoáru má poměrně široký záběr skladeb od renesančních až po úpravy lidových písní a muzikálových melodí. Za nejvydařenější je považován zcela netradiční Večer árií a sborů ze světových a českých oper. Velkou událostí bylo i provedení kantáty B. Martinů Otvírání studánek. Ve svých koncertech dále vyjadřuje poctu A. Dvořákovi, B. Smetanovi a dalším. Stále si udržuje vysoký umělecký standard a nechce stavět popularitu jen na líbivosti.

Franc Václav

Básník, prozaik, vydavatel, organizátor, zubní lékař. Člen Literárního spolku při Městské knihovně v Jičíně. Jeho záběr je obdivuhodný, je až neuvěřitelné, co vše stíhá. Před Vánoce vydává sbírku veršů. Vydává spolkové noviny Kobra, občas malý almanach Čaj. Organizuje literární soutěž Rehečská slepice. Úspěšně se umísťuje na rozličných literárních soutěžích. Při tom všem má fantastický smysl pro humor, schopnost dělat si inteligentní legraci i sám ze sebe. O tom svědčí vyhodnocování Rehečské slepice i křest knihy.

Hanzlová Ivana a sbor Foerster

Paní sbormistryně skloubila úspěšně svou práci kantorskou s muzikou. Ve sboru je mnoho jejich žáků. Jeden z důvodů je, že vybírá zajímavý a rozmanitý repertoár. Sbor má jméno, a tak zpívá nejen doma, ale i třeba v dalekém Holandsku. Od paní Ivany slyšel jsem první výraz „muzikantský abstáák“. To znamená, že členky sboru, které odcházejí na studia, využívají každé možné chvíli při cestě do Jičína, aby si mohly zazpívat. A jak je to s tím, že v Jičíně jsou dva sbory? Inu, je to úžasná věc, snažit se být lepší, nebo alespoň stejně dobrý jako ten druhý.

Hlaváč Josef

Patří k Srdíčku, k divadelnímu souboru J.K. Tyl, k Českému ráji, byl šéfem kina i Jednotného klubu pracujících, když uděláme jen letmý historický průřez. Dvakrát v rozmezí 10 let hrál mlynáře v Lucerně. Zazpíval a zatancoval si na parádní Staročeské svatbě s Českým rájem. Životopis vydal by na dlouhý článek. I po osmdesátce je stále aktivní a o kulturu se zajímá. Zajímavé je i jeho vyprávění o tom, jak to tenkrát bylo. Zdalipak to sepsal, nebo sepišuje? Bylo by to poutavé čtení.

Horáková Šárka, Budínská Jana

Šárka kromě již osobního a charismatického přístupu k dětem připravuje adaptační kurzy, které jsou velmi úspěšné, a kolektiv nových studentů se tam stmelí, ještě než poprvé vkročí do gymnázia v Nové Pace. Je organizátorkou adopce na dálku, je hlavně její zásluhou, že škola adoptovala africkou holčičku a na další adopci se připravujeme. Organizuje besedy se studenty a individuálně se jim věnuje i ve svém volném čase.

Jana se zabývá prevencí proti návykovým látkám- což je v dnešní době věc velmi důležitá. Taková mravenčí práce, práce s lidmi, o které se toho nedá tolik říci- to si musí člověk zkusit sám, je velice obtížná. Z toho, co je přímo vidět, :Jana organizovala akci Červená stužka- proti AIDS a nebo například Sbírkovou akci plyšových hraček pro stacionář ve Rváčově, školní schránku důvěry...Kromě toho patří k nejoblíbenějším učitelům široko daleko.

Jivínský Štefan

To tu ještě nebylo, aby na Štefana byl nominován sám Štefan. Ve svém desátém ročníku si to zaslouží. Ale tak nějak bez všelijakých parád, na to on si nepotrpí. Vznikl zcela v duchu svého kmotra, Josefa Štefana Kubína. První byl udělen ještě ve starém K-klubu. A rozhodně byl míněn jako recese. Pak se sám začal brát dost vážně. Dodnes to zařazení není rozhodnuto a asi ani nebude. Podstatné ale je, že zůstane SETKÁNÍM a poděkováním. Všem těm, kteří dělají něco nejen pro sebe, ale i pro druhé a to bez nároku na slávu a pocty. A taky - Štefana jsme si vymysleli sami a nenecháme si do toho od nikoho mluvit.

Kaplan Milan

Zase Pan učitel a to P není překlep. Kateřina Krausová, když ho nominovala, použila výraz „stálíce české bios scény". Kateřina ví, co říká, situaci na Pace zná. Ekologista. Organizátor mnoha a mnoha konání, kupříkladu při Dnu Země. Nechá se nachytat na mnoho projektů a co je úžasné, nachytá i děti. Těžko se zapomeně na to, jak vykládal o projektu Cestička do školy, jehož garantem bylo jičínské muzeum. Děti pátraly, jak to bylo, když jejich rodiče a prarodiče chodili do školy. Vzaly o víkendů kamery a magnetofony a jely, snad na lyžích, za nějakou babičkou a poslouchaly vyprávění. Sledovaly cesty, o nichž byla řeč, všimaly si přírody, hledaly materiály v kronikách, novinách, muzeu, archivu. Pak všechno zdokumentovaly, dokonce vyplnily badatelské listy. Taky takhle se dá dělat školní výuka. Nebo výchova?

Karmelitánské knihkupectví Nová Paka

Prodávají se tu knížky, ale také ve spolupráci s Městským kulturním střediskem v Nové Pace pořádají různé zajímavé přednášky. Příkladem je ta s profesorem Tomášem Halíkem, která byla velmi zajímavá a rozhodně měla co říci mladší i starší generaci. Jaká bude ta další? Necháme se překvapit. Je to další příklad, že knihkupectví, je-li dobře vedeno, stává se kulturním stánkem ve městě.

Klub důchodců Běchary

Byl založen při obecním úřadu před 10 lety. Je příkladem dobré spolupráce domorodců s chalupáři. Tehdy pan starosta Vodák vyčlenil pro klub 10 000 korun. Celých 10 let je zaplněno činností, ale i radostí, když se podaří zájezd, taneční

zábava, přednáška, ale i brigáda na zkrášlení obce. Například pro rok 2006 má jejich plán 22 položek. „Jsem rád ve společnosti, člověk tak snáze zapomene na zdravotní problémy, které už v našem věku má,“ řekl pan předseda Jiří Šára.

Kynčl František

Nominace pana učitele ze čtvrté základní školy v Jičíně je za dlouholetou činnost na poli ekologie. Už deset let je škola zapojena do programu Globe. Měří se meteorologické údaje a sledují změny životního prostředí vyvolané lidskou činností. Pan učitel umí zapojit žáky. Škola hostila dokonce účastníky mezinárodní konference. Další pozoruhodností je vybudování areálu ekologické výchovy Čtyřlístek na omezeném prostoru školního pozemku. Výuka v terénu je jistě pro žáky zajímavější než v lavici. Spolu s kolegy dokázal pan učitel zapojit žáky do mnoha dalších projektů.

Matějovská Alena

bydlí v Pace a učí na gymnáziu hudební výchovu, vede pěvecký sbor Amabile. Kromě toho je koordinátorkou všech sborů v Nové Pace a okolí. Organizuje již 11. ročník Novopackého slavíčka- známé pěvecké soutěže. Dala prvotní impuls ke vzniku již známých vánočních koncertů v klášteře, každoročně pořádá pro všechny předškolní děti z Nové Paky Čertovskou besídku s programem a nadílkou. Letos získala zvláštní ocenění za sbormistrovství na Harantovských slavnostech. Se sborem Amabile také koncertovala v Polsku, Švýcarsku, Litvě, Německu a letos na jaře se chystají do Belgie.

Městské muzeum Nová Paka

Miroslav Bařina a spolupracovníci. Normálně proti nominaci profesionálů ostře protestujeme, ale to, co se daří v Nové Pace, se vymyká. Jsou tam totiž jen tři zaměstnanci (včetně ředitele), a dokáží dotáhnout do konce věci, o kterých se jiným muzeím může jen zdát ...Bojují s nedostatkem peněz, s nepřízní radnice, ale jejich odhodlanost nedat se je příkladná. Vzpomeňme teď námátkou na jarní výstavu Válkových dřevěných hraček (hold tradicím regionu) nebo na Sekorova Ferdu mravence, která se uskutečnila loni v létě. Navíc stále vzniká série medailonků významných regionálních osobností a výročí, které svědomitě a s láskou píše pan ředitel mj. pro novopacký Achát a pro královéhradecký Český rozhlas. Ve skromných podmínkách se rodí velké věci, které ti, jež neznají startovací podmínky, berou jako samozřejmost. Ale je to jinak.

Městská knihovna Jičín

Má svou malou galerii Radosti, kde jsou komorní výstavy nejen výtvarné, ale i s vlastivědnou tematikou. Mnoho začínajících malířů mělo tu svou první výstavu. Do aktivit knihovny jsou zapojena všechna oddělení. Hudební připravilo cyklus povídaní o historii muzicírování v Jičíně. Dětské zve různé autory na besedy, pořádá pasování na čtenáře těch nejmenších, někdy dokonce děti mezi knížkami i přespávají, aby mohly poslouchat pohádky a vyprávění až do usnutí. Knihovna se podílí na ediční činnosti, pořádá besedy na rozličná témata. Potěšitelné je, že tu nacházejí útočiště i akce mnoha jičínských spolků a spolupráce je tak neformální. Už 15 let pracuje při knihovně i literární spolek LIS.

Open art NP

Novopacké sdružení, které organizuje už 10 let vždy koncem května úžasný festival Muzika Paka. Nazvali ho Kultura okraje na okraji. Zajisté nezvou takzvané populární zpěváky. V Pace se scházejí kumštýři mnoha žánrů. Muzikanti, zpěváci, divadla. Promítá se film. Jsou tu výstavy malířské i fotografické, na náměstí běží pantomima i nezvyklý scénický tanec. V čem je tedy ona odlišnost? Namísto klasické třeba krajinářské výstavy jsou tu manželé Švankmajerovi se svými provokujícími kresbami. Přijede divadlo Sklep, Buchty a loutky. Tančí Kristýna Lhotáková, fotografická výstava je o Afganistanu. Muzika Paka má svůj specifický divácký svět, poněkud odlišný od nováckého televizního. Každému co jeho jest.

Plachý Jiří

Občan slavhostický, tedy vesnice na okraji. Truhlář, povoláním, řezbář zálibou, sběratel historických dokumentů o obci a okolí přesvědčením. Shromážděné dokumenty, či i věcné památky nenechává si pro sebe. Kupříkladu v roce 2004 připravil výstavu „Tak nám zabili Ferdinanda.“ Byly tu dokumenty o první světové válce. To už ale shromáždil podklady další. V roce 2005 z nich byla ve vsi další výstava s názvem 60 let od konce 2. světové války. Tady byly kromě dokumentů vystaveny i zbraně. Na výstavu přišli i žáci z okolních škol.

Planta Naturalis Markvartice

Firma z Markvartic, která se zabývá pěstováním osiv a sadby přírodních rostlin a sadby, sklízí a sušením bylin na čaje i léčiva. A proč nominována za kulturní počin? Věnuje se obnově české krajiny, chce navrátit původní české louky. Zahradní architektura, pro kterou dodává firma rostliny, je jedním z nejstarších druhů umění. Planta také dodala všechny rostlinky, ze kterých si na Svatojánské noci v zámku ženy a dívky pletly věnečky. Každoročně Planta pořádá v květnu v Markvarticích svátek květnatých luk Česká květnice, tři dny plné přednášek, výstav, exkurzí o bylinkách, loukách, krajině, květinové vazbě...

Pod Zvičinou - redakce

Redakce časopisu Pod Zvičinou při hořickém gymnáziu je nominována za to, že úspěšně ukončila již 10. ročník vydávání vlastivědného časopisu, na jehož každé číslo se těší čtenáři nejen v nejbližším okolí, ale který putuje mezi krajany dokonce až do zámoří. Vlastivědné časopisy mají svůj půvab. Člověk si rád počte o dění ve známých místech, prohlídne historické fotografie, nebo milé obrázky. Zvláště když je kreslí Mistr malíř jakým je Oskar Teimer. Tahle všechna kritéria Pod Zvičinou splňuje.

Procházka Bohumír - proChor

proChor jednou napsal provokativní článek, který mu nikdo nechtěl uveřejnit, a tak si založil svoje noviny Prochoroviny a tam si uveřejňuje, co chce, i se svými pravopisnými chybami. Už devátý rok. Protože radši spolupracuje s děvčaty, kamarádi se s mnoha občanskými sdruženími a spolky a o nich tam píše. Výjimky jsou, třeba G, L, K, K, Na Štefanovi se podílí jen proto, že se mu ty štefánské krabice s archivem doma nepodařilo nikomu předat. Snad se ta hromada jednou na něj sesype a bude pokoj.

Richtermoc Roman a spol.

Nominace je za zorganizování obnoveného hořického symposia i za následný vývoz soch do Hradce Králové na Nábřeží sochařů. Hořické sochařské sympozium byl a je pojem. Galerie na Gotthardě je jednou z pozoruhodností města. Proto je dobré, že kdysi započatá tradice, kdy přijede sochař, dostane v lomu u Josefa kámen, sochá a dílo pak zůstane městu, se udržuje. Právě proto, aby sochy vidělo co nejvíce lidí, odvezli je na čas do Hradce a vystavili na nábřeží.

Rychterová Věra, Hylmarová Vlasta

Rychterová Věra. První dáma festivalu Jičín město pohádky, a i když na to nevypadá, tak spoluzakladatelka. Vezme si krátké sukně a každého přesvědčí o tom, co je právě třeba. Umí přesvědčovat i fyzicky. Když je potřeba stěhovat židle, činí tak vehementně a příkladně i ve večerní robě. Má tlustý sešit, kam si všechno píše, a když ho ztratí, a často ztrácí, není to nic platné. Stejně má celý festival v hlavě. Věra se netočí jen okolo JMP. Bývá všude tam, kde se něco pozoruhodného děje. Zvláštní znamení: Když někde něco vidí, hned se ptá, zda by se to nehodilo pro JMP. Třeba takové ty papírové trubičky. Vlasta Hylmarová je letos šéfem dramaturgie, ale pomáhala po výtvarné stránce i v minulých ročnících – k festivalu prostě patří

Samšiňák Karel

Je parazitolog, rozumí roztočům. Kvůli nim byl jednou vyslán jako český vědec i do Číny a tam ho přijal velký vůdce Mao Ce Tung. Ale hlavně rozumí tady té krajině Sobotecka a Českého ráje vůbec. Umí o ní, o její přírodě, historii, ale i umění krásně povídat. Píše to do knih, vypráví lidem, organizuje výstavy i pořady všeho druhu. Nejvíce v Šolcově statku, který je teď Samšiňákův. Jeho úžasné široký záběr je obdivuhodný.

Sezima Jan

Pan ředitel Kulturního domu byl nominován za vše, co dělá pro hořickou kulturu. Nejde jen o zvaní hostů, umělců profesionálních. Podporuje místní hudební, pěvecká a divadelní sdružení. Tradiční jsou hořické hudební slavnosti a Jazz Nights, jejichž význam překročil hranice regionu. K zásluhám Jana Sezimy patří i rekonstrukce varhan v děkanském kostele a také vydařená organizace předávání Štefana v Hořicích.

Smetana – smíšený sbor

Jeden ze dvou sborů v Jičíně. Ač smíšený, převaha žen je výrazná. I tak je sbor vysoce aktivní. Pod vedením Jarky Komárkové se tradičně zapojuje do festivalu JMP a vždy si připraví něco zajímavého. Pro ty, kdož by vyslovili myšlenku, že sbor sklouzává k líbivému populáru, je odpovědí Missa jazz. Její provedení u Jakuba bylo jedním z vrcholů loňského festivalu JMP. V roce 2005 oslavil sbor kulaté výročí - 110 let od svého založení.

Srdíčko - loutková scéna

Již roku 1952 zahájilo Srdíčko svou činnost, tehdy v budově poštovního úřadu. Tehdá bylo k dispozici 14 loutek. Hrály se klasické pohádky, ale i třeba Lucerna. Od roku 1959 se hraje v sokolovně, dnes spíše říkáme Kulturní dům. Tady si později divadelníci zmodernizovali prostory a vytvořili i klubovnu. Soubor hraje pravidelně každou druhou sobotu, zajíždí do okolí, ale hrál již i v Itálii a spřáteleném Bzenci. V současnosti má 20 členů.

Stránský Josef

Patří k těm, kteří bez dlouhých slov a bez toho, že se musí předvádět, konají. Jeden z organizátorů libáňské kultury. Člen divadelního souboru Bozděch, kde hraje, režíruje, ale když je potřeba, tak i staví kulisy. Byl u toho, když si loutkové divadlo Martínek vybudovalo své nové působiště v Radnici. Spoluorganizátor Libáňského hudebního máje – Foerstrových dnů. Má tam krásnou funkci – výkonný tajemník organizačního výboru. Spoluzakladatel pěveckého sboru Smetana ... Bohatá kulturní historie i současnost pro jednoho člověka.

Suchoradský Oldřich

Bytem v Mlýnci, zaměstnáním kopidlenský kantor, založením univerzální člověk, který dovede od včel, přes literaturu až po počítače. A to se těm počítačům musel naučit až ve škole života, protože za jeho mládí se o nich ve škole neučilo, protože nebyly. Naučil se, ale nejen pro sebe, všechno předává dál, svým žákům, lidem okolo sebe. Patří k tomu typu lidí, kteří když se naučí hrát šachy, tak je logické, že povedou šachový kroužek. A taky je včelař. A knihovníkem je už třicet let.

Šilhán Jan

Když je v jičínském muzeu předvánoční víkend, hraje tam pan inženýr k Jaromírově kytaře a Adamově base na dudy. Podobně, když se v Lodžii zpívají koledy. V poslední době nosí s sebou ještě takové housle, které mají místo smyčce kolečko

na kličku. Jmenují se řiněra. Propagátor, ale i stavitel netradičních hudebních nástrojů. Muzikantský talent je u něj propojen s ruční dovedností. A vlastně i pedagog, co ví a umí, nenechává si pro sebe. A též zpěvák - sólový i sborový.

Šinkmanová Eva

Učí na novopackém gymnáziu, maluje organizuje. Je členkou podkrkonošského malířského spolku. Kateřina Krausová nominovala ji slovy: "Za její akčnost, tvořivost, všestrannost". Právem. Poslední velkou výstavu měla v Bukvici v Galerii na špejchaře u kolegy malíře Valtera. Tam byl, mimo jiné, i úžasný cyklus obrazů z Norska. Ten vznikl vlastně za krátkého jednorázového pobytu. Paní malířka vysvětlila, že za polárního noci, kdy je dlouho světlo, může se malovat i přes desátou večerní. Tak to činila. Ale to nejde dělat bez lásky ke kumštu.

Škodová Irena

Do štefanské poroty vybírali jsme vždycky lidi s noblesou, důvěryhodné, seriózní. To vše paní učitelka splňuje. Jsou tu ještě další vlastnosti – pracovitost, spolehlivost. Kromě svých aktivit, jako je například letní tábor, objevuje se tam, kde může pomoci: ve škole na Veliši, a ve Starých Hradech. To jsou místa, kde se stále něco bohublého děje. Má paní Irena tu zvláštní vlastnost, že to pozná a že přesně ví, čím může přispět. Nepatří k lidem, kteří musejí být stále všude vidět. To ale neznamená, že její přínos dobré věci je menší.

Tour de Biere

Na parkovišti před AGS bylo 465 cyklistů, na druhé straně 465 kol. Pak rána, všichni utíkají, nasedají, vyjíždějí. Kluci, holky, starci. Okruh má, tuším, 76 kilometrů. Patří ke Štefanovi nejpulárnější cyklistický závod? Na startu hlásí se družstva. Mnozí mají jednotné oblečení, často velmi vtipné, filmem, či jiným děním inspirované. Sestry zdravotní, jako pravé, podávaly na trati první pomoc, prostitutky (ale ve skutečnosti to byli maskovaní pánové) sváděly ... Prostě děly se věci. To už není jen cyklistika, to je společenská a kulturní událost. Již 23 roků.

Úlehla Vladimír

Když ještě pan profesor učil na jičínské průmyslovce, řekla kolegyně ve sborovně: „Vladimírovi se povedla hodina.“ Bylo to na něm vidět. Když byl v důsledku roku 68 přeložen do Hořic, založil hned recitační kroužek. Pak byl opět přeložen, k Vodním zdrojům. Ale protože měl domluvené se žákyněmi vystoupení, jel s nimi, i když už nebyl kantor. Po roce 89 bádá v archivech o konání vládnoucích komunistů. Ted, mimo jiné bádá o dění v Jičíně v předminulém století. Jeho články v Nových novinách lidé rádi čtou. Jeho výstavy v knihovně, či na Valdické bráně (o andělech, o Dofe Němcové a další) jsou příkladem staročeské důkladnosti. Starost o věci okolo Lodžie a dotažení věcí do konce zase dokumentují, že se nedá jen tak odbýt. Elánem i vystupováním dokládá, že mu snad nemůže být těch jeho osmdesát.

Vackovo Vysoké Veselí

Tato hudební událost byla v minulé době dobrou a pevnou tradicí z toho titulu, že skladatel Karel Vacek prožil většinu mládí právě v této obci. Tato tradice byla v poslední době velmi úspěšně obnovena a koná se každoročně koncem měsíce června. Hlavní zásluhu na úspěchu má přípravný výbor Vackova Vysokého Veselí, který má tyto členy: pan starosta obce Luboš Holman, pan Ing. Zdeněk Peroutka, pan Ing. Stanislav Dejl, pan Ladislav Čapek. Každoroční patronát nad festivalem přebírá přímá příbuzná slavného Karla Vacka, paní JUDr. Jarmila Kučerová z Prahy. Protože tento festival má každoročně úspěch a přes skutečnost, že obdivovatelé dechovky jsou věku staršího, návštěvníků stále přibývá. A tato akce si nachází své příznivce i u mladší generace.

Valter Jiří Q.

O své nemoci věděl, a přesto se velmi aktivně podílel na založení svazku obcí Mariánská zahrada. Na léčení nastoupil s obrovskou taškou malířských potřeb. Po operaci uspořádal vernisáž a výstavu přímo na oddělení Klinické hematologie Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Při čekání na transplantaci kostní dřeně zde totiž namaloval asi sedmdesát obrazů. Výtěžek věnoval na vybavení hematologického oddělení. Po uzdravení založil ve své chalupě v Bukvici Galerii na špejchaře, kdy vystavuje obrazy své i svých přátel.

Včelák Milan

Je to geniální hudebník a taky to učí. Je to bývalý člen skupiny Kantoři. Hraje na flétnu a také na africké bubny a jako raritu předvádí hudební vystoupení s hrou na skleničky. Je neuvěřitelně šikovný, dokonale vyřezává květiny, rostliny a předměty z běžných druhů zeleniny, a dokonce svá díla vystavoval i v Domě dětí a mládeže v Nové Pace. Nejproslulejší se stal svojí skromností, kdy každému zakazuje o něm něco psát, nesnáší popularitu, a proto se musí vždy najít někdo, kdo by ho objevil světu.

Veselý Jaroslav

Na prvním místě třeba ve výčtu Slávkova konání jmenovat festival Jičín město pohádky. Spoluzakladatel, několikanásobný prezident, neúnavný organizátor, nositel mnoha nápadů. Pátečníci, to byla sešlost lidí v knihovně, kteří si přišli poslechnout Slávkova hosta a popovídat si s ním. Valdštejnské dny, to je tradice, která proslavuje Jičín. České Vánoce a Velikonoce na Staroměstském náměstí, Zpívání koled ve skalách ... Tohle je jen část dění, které je spojeno se Slávkovým jménem. Dále jsou tu vzpomínky na bitvu 1866, organizace přátelství s Wijkem v Holandsku, zájezd Srdíčka do Trenta a další.

Vobořil Miroslav

Pan skladatel píše hudbu k filmům, významným výročí, koncertuje při rozličných událostech. Jeho hudební formou a charakterem hudby je romantika, mystika spolu s využitím prvků vážné a současné (pop-rock) hudby s cíleným záměrem scénické, filmové a poslechové hudby. Na okrese byla slyšet jeho muzika v poslední době zejména na koncertě v kostele v Chodovicích a při ohňostroji na festivalu JMP.

Zebín – občanské sdružení

Krásný název vybrala si parta mladých křesťanů pro své občanské sdružení. Není jen symbolický. Oni i na Zebíně pracují, starají se o porost, do péče vzali si i kapličku. Tahle parta, která odvíjí činnost od náboženské komunity Taizé, je ekumenická. Biblické dílny pořádají katolíci spolu s dalšími církvemi. Podstatné je, že nikomu své náboženství nevnucují, ale dávají nahlédnout každému, kdo se chce o duševnu i historii něco dozvědět. Festival Domov na Zemi, který pořádají, zve do Jičína mnoho zajímavých lidí jako je Svatopluk Karásek, Tomáš Halík i Jan Sokol

Nominovaní za rok 2005

Balský Jiří, Baudišová Tamara, Mezera Martin

Potěšující zpráva o úřednících, kteří si zaslouží pochvalu za lidský přístup. „V klidu, jasně, věcně vysvětlují, nabízejí pomoc, která je nad rámec jejich pracovních povinností – vyzařuje z nich opravdový zájem o hledání vhodného a přijatelného řešení. Toto památková péče velice potřebuje - ne aby majitel získal nebo se utvrdil v přesvědčení, že památkáři jsou jeho nepřátelé.“ Tak píše E. Bílková o svých zkušenostech se zařizováním úprav v kapli ve Starých Hradech. A dodává: „Nakonec i záležitosti Lodžie se pohnuly směrem k lepšímu hlavně díky paní Faruzelové a těmto památkářům.“

Baševi

I když židovská komunita v Jičíně organizovaná není, našla se tu skupina lidí, kteří připomínají život Židů a hlavně pečují o židovské památky. Snaží se sehnat prostředky na jejich opravu, jednájí, ale i ruku k dílu přiloží. Jejich zásluhou pokračuje oprava synagogy, postupně se opravují náhroby na židovském hřbitově, vysekává se porost. V poslední době vedou se jednání o rekonstrukci budovy bývalé židovské školy a jejího využití pro kulturní účely. Důležité je, že památky žijí. V synagoze byl například v roce 2005 koncert J. M. Raka, zapojena byla i do festivalu JMP. Na hřbitově jsou organizovány prohlídky.

Běcharští

O jejich bohatém kulturním životě mluví tlustý Běcharský zpravodaj. Karel Šoltys napsal sem báseň Mým Běcharům. Poezie, která se i zpívá, je tu víc. Dále se dočteme samozřejmě o práci obecního úřadu, o škole, o tom co dělají hasiči, Červený kříž, je tu soupis památek, stromů a hlavně vzpomínky. V Běcharech se též hraje divadlo. Obec na kraji okresu nemusí být okrajová co do společenského života.

Benč Miroslav

„Je to krajina kopcovitá až hornatá, studená a neúrodná, proto od pradávna si musel každý, i rolníci, přivydělávat na živobytí jinou domácí prací.“ Tohle si přečtete, když otevřete knihu M. Benče Novopacko. Miroslav je vystudovaný paleontolog. Věnuje se historii poněkud mladší - regionální novopacké. Studuje ve volném čase oblastní materiál a fotografuje památky. Nu a pak se rozhodne, vydá-li CD ROM nebo jako nyní knihu Novopacko.

Bezdruzic – občanské sdružení

Mladí nadšenci z Pecky pomáhají svými benefičními akcemi už několik let. Benefiční festival na Pecce je už známá věc v okolí, a tak jeden z červnových víkendů je vždy věnován této bohubilé věci. Muzika, divadlo, dílny a další program. Poděkování patří i bývalému kastelánovi a současné kastelánce. Bez jejich pomocné ruky by akce na hradě nebyla možná. Výtěžek byl věnován Občanskému sdružení Život bez bariér.

Bílek Karol

Karolovo archivářské řemeslo má blízko k historii. Ale ještě je tu něco navíc, co způsobuje, že Karol vydal Malé dějiny Libáňska. Což není zdaleka jeho knížka první. Mnozí máme v knihovně například jeho Jičín. Poslední knížka není jen o městě Libáň, ale i o zajímavém okolí. Fundované je tu zachycena problematika od pravěku a starověku až po vstup do 3. tisíciletí.

Bodlák a Pampeliška

Tak se jmenuje před čtyřmi lety znovu otevřená škola na Veliši. Pan učitel Jiterský, (Bodlák), jeho kolegyně Kuzmová (Pampeliška) a další spolupracovníci oživilí dění nejen v obci, ale vystupují též v okolí. Mezi vydařená konání patří i benefiční koncert na konci školního roku. To nebylo vystoupení pozvaných a draze zaplacených „umělců z Prahy“. Na programu se velmi podílely děti ze školy. Zpěv, tanec, skvělá atmosféra - prostě setkání přátel. Však tahle zahravná slavnost byla jen jedním z mnoha konání. Připomeňme výstavy na půdě školy (sbírka hrnčků), organizace Velišského slavička a další a další.

Brož Kamil

Kamil Brož z Lomnice nad Popelkou, pracovník ČD, zapálený železničář, sbírá všechny dokumenty a materiály ohledně místní dráhy. V roce 2004 zpřístupnil výstavu v muzeu v Lomnici nad Popelkou, vztahující se ke 100. výročí počátku stavby železnice. V roce 2005 připravil nejprve na Humprechtě a pak v Městské knihovně Fráni Šrámka v Sobotce výstavu vztahující se ke 100. výročí příjezdu 1. vlaku do Sobotky. Jedná se o trať Skalsko-Mladá Boleslav-Sobotka - 26. 11. 1905.

Cardová Gabriela

Gabriela Cardová z Českobratrské církve evangelické v Hořicích po roční přestávce opět navázala s dětmi z křesťanských rodin na tradici úspěšných vánočních divadelních představení. V minulosti nastudovala již osm představení, a protože původní herci již většinou odrostli dětským sřevíčkům, musela soubor „omladit“ novými tvářemi. Letošní hra opět (i když pokaždé jinak) přiblížila prastarý příběh o narození Ježíška. Malí herci hráli s chutí a rolí se perfektně zhostili i ti nejmenší.

Čermák Karel

Pan architekt bydlí kdesi v Praze, ale náš kraj je mu blízký, dobře ho zná, studuje a sbírá o něm vše, co je zajímavé. Známé jsou jeho sbírky pohlednic, vlastní kupříkladu velkou sbírku vydání Erbenových Kytic. Nominace je za knížku Putování po Zlaté stezce Českého ráje. Vyšla v Jilemnickém nakladatelství Gentiana. Cesta po červené značce nejkrásnějšími místy ČR je zajímavě popsána, autor se zastavuje na pozoruhodných místech a zasvěceně o nich píše. Svě vyprávění dokládá reprodukcí starých pohlednic, které dotvrzují příjemnou atmosféru.

Dům dětí a mládeže Praha - Modřany

Děti měly tábor v Robousích. Tam si nejen užívaly prázdnin, ale poznávaly i kraj. A tak se dostaly až k vyprávění o výbuchu v Jičínském zámku v roce 1620. Protože měly dobré vedoucí, dokázaly převést příběh na divadlo a na čtyři různé způsoby jej sehrály. V zámeckém arkádovém nádvoří pak zněl příběh Elišky Kateřiny a její sestry v podání historickém, ale i převedený do doby současné. Byla tu též inscenace hudební. Zajímavý příklad, jak se dají prázdniny taky využít. Kdo viděl vysoké nasazení mladých herců, odcházel po skončení s krásným pocitem.

Dramaterapeutický kroužek

Pracuje v jičínském K - klubu. Anička se tu setkává s dětmi zdravotně postiženými a hraje s nimi divadlo. Výsledkem byla premiéra pantomimy Cirkus dávaná před prázdninami. To nebyla školní besídka. To bylo promyšlené představení, tak připravené, aby děti, které mají omezení pohybové, řečové i jiné, hrály plnohodnotné divadlo. A ony se chytly, z představení je zřejmé, jak je to baví, jak je těší, že mohou hrát. Inscenace měla říz i vtip. Moderátor Kuba Kazda byl výborný. Potlesk při opakovaných děkovačkách zasloužený.

Dubinová Terezie

Patří do občanského sdružení Baševi. Tady se věnuje oné složce teoretické. Je svým vzděláním hebraistka. Dovede připravit mnoho zajímavých přednášek o biblických osobnostech. V konfrontaci s přednáškami křesťanských odborníků umožní tak komplexnější pohled na historii dávnou i dění současné s Židy související. V biblických dílnách, které pořádá Občanské sdružení Zebín, se přednášející skvěle střídají a doplňují. Podnětné bylo i její doplnění výstavy o andělech V. Úlehy v knihovně.

Eberlová Monika a spol. (LIS Jičín)

Je členkou Literárního spolku při Městské knihovně v Jičíně. I když jejím oborem je hlavně próza, připravila se členy spolku pásmo Ze tmy, aneb Toužím po touze. Pásmo poezie i krátkých próz sestavila za pomoci flétny, decentně kouznila se světlem. První vystoupení bylo na Valdické bráně, další pak v knihovně v Nové Pace a Sobotce. Monika, podobně jako mnozí další členové spolku, nejen píše, ale je-li třeba, i inscenuje. Na pořadu Dny poezie, kdy se v knihovně sešli autoři 19. století, úspěšně se přeměnila v Karolinu Světlou.

Fléglová Štěpánka

V hořické ZUŠ učí mimo jiné dramatickou výchovu. Se svými kolegy a žáky nastudovala neobvyklé pojetí Erbenových Svatebních košil. Pozoruhodné nebylo jen vlastní inscenování, ale i to, jak si pásmo našlo a získalo své diváky. Lidé vycházející večer z kostela po koncertě spatřili u Valdické brány postavy v kápích s pochodněmi. Zvědavě obstoupili scénu - a byli lapeni. Divadlo bez plakátů, bez pozvánek. Scéna, která si získá diváka svou poutavostí, tady i tajemností, silou myšlenky. Divák nejde záměrně do divadla, ale divadlo jde za ním, aby si ho získalo. Jeden z velkých zážitků festivalu JMP.

Foerster - smíšený pěvecký sbor

vzbudil pozornost v listopadu 2005 pečlivou přípravou a provedením koncertu k deseti letům existence tohoto tělesa pod vedením Ivany Hanzlové. Zájem o členství ve sboru potvrzuje i mužské zastoupení, s nímž se jinde potýkají. O kvalitách tělesa vypovídá rozmanitost repertoáru.

Formanová Eliška a vedení obce Bukvice

a její obyvatelé jsou nominováni za nové vztyčení zvoničky ve Křelině (ta patří k Bukvici) a vůbec za celoroční kulturně společenský život v Bukvici - setkávání, oživování opravené kaple svatého Jana Nepomuckého, zakoupení (a tím záchranu)

historicky cenného stavení, kde by do budoucna mohlo být i informační místo pro turisty a další prostor k setkáním. Vždyť koupit takové zchátralé hospodářství je úžasný závazek pro nejbližší léta. Bukvičtí si zaslouží, aby se jim záměr povedl.

Fosilie

Dívčí skupina Fosilie z Nové Paky vydala CD Vánoční čas nastává. Nejde o ten nosič, ale o bohuľibost jejich konání: natočily jej proto, aby ho lidem mohly dávat jako odměnu za to, že přispějí na novopacké sdružení „Život bez bariér“. „Jsou to čtyři skvělý muzikální ženský, který rozdávaj dobrou náladu a neleknu se ani mrazu.“ ... Vystupují zpravidla jen za cestřák a honorář berou jen jako možnost – buď je nebo není. Stejným neziskovým a nezištným způsobem přistoupily ke svému CD.

Franc Václav

Zubní lékař, spisovatel, vydavatel, organizátor. Jeho poslední sbírka se jmenuje Autogramy dětství. Vzpomínky na klukovská léta, připomenutí Řehče, kde v dětství žil, to jsou silné inspirační momenty autora. K nim se vrací v próze i poezii. Nominace je i za vtípnost a až divadelní představení, kterým otevřel knížku čtenářům. Pan doktor v bílém plášti dával divákům vybrat: buď kleště, nebo přečíst báseň. Nominace je i za dramaturgii literárního večera Dne poezie, kdy pozval do knihovny autory 19. století a tím je představil čtenářům. Nebojí se vtípu, ironie a sebeironie.

Gottlieb Jaromír

V roce 2005 stal se šéfdramaturgem festivalu JMP, aby tak pootočil kolem střídání. Protože to je jedna z cest, aby pohádkový festival neustrnul ve stereotypu. Prosadil zakončení v neděli, aby si pohádky užily rodiny s dětmi, a to se ukázalo jako správný krok. Ještě více pootevřel festival nekomerčnímu konání, důlnám tvořivým, které stavějí na jednoduchosti (například vystřihovánky v zahradě). Přizval svou ženu Danu, která se podílela na výtvarném zpracování festivalových materiálů propagačních i jiných.

Gottliebová Dana

Paní profesorka je autorkou informačního systému pro festival JMP, kterému se mezi vejby říká štafle. Jsou to panáčky, kteří nasměrují návštěvníky tam, kde se něco děje. Kromě toho, že mají svou výtvarnou hodnotu, nepostrádají vtíp. I když systém byl navržen pro rok 2005, bude využíván i v budoucnu. Dana byla v roce 2005 u tvorby všech festivalových dokumentů. Její panáček usmívá se na brožuře, letáčích a dalších materiálech. Kromě JMP ale způsobila v Jičíně ještě jednu zásadní věc. Mnoho mladých výtvarníků a výtvarnic přiznává, že je to právě ona, kdo je přivedl k malování.

Hamáček Petr

Pan učitel na 2. ZŠ není učitelem jen za katedrou. Přivádí děti k rozličným projektům, a tak je učí tím zajímavějším a často efektivnějším způsobem. Zkoumali dobu Albrechta z Valdštejna, mapovali cestičky do školy a další a další. Pan učitel nejen chodí okolo Lodže, ale taky se tam občas staví a hlavně kde je potřeba, tam pomůže. Je tuze důležité, že lidé jeho věku a elánu spolupracují se staršími a starými kolegy. Neboť oni mohou přinést tolik potřebné nové nápady.

Heber Petr s rodinou

Ta výstava v železnickém muzeu se jmenovala Štětcem – dlátem – ohněm. Ale taky se mohla jmenovat Petr – Patricie – Dominika. Tři generace se sešly, každá jiná a přesto dílo jejich pochází z jednoho základu. Ohněm svářel a dlátem vytvářel své plastiky dědeček Petr. Své něžné květiny jemným štětcem maluje si i nám dcera Patricie a okukuje a po předcích se v dobrém opičí vnučka Dominika. Možná se všichni občas sejdou v Petrově galerii Na hrázi, mezi tou nádherou staré stavby i její výtvarnou výzdobou. Kdo tu galerii neviděl o mnoho přišel.

Horáček Josef

Herec Srdíčka, sborista souboru Smetana, moderátor, dramaturg, autor, Rumcajs všude tam, kde je potřeba. Na festivalu, ale i na setkání s vévodou Valdštejnem, při kterém se dohadovali, a kloudně nedododli, kdo že je a byl pro Jičín důležitější. Pepa Horáček je člověk mnoha aktivit. Je pochopitelné, že v době stodesátého výročí sboru Smetana pracoval intenzivně i tady. Podílel se na přípravě parádního koncertu, na sepsání almanachu o činnosti sboru. Dovede vždycky vymyslet cosi originálního. Když byl prezidentem festivalu JMP, jel v průvodu na velbloudu.

Horáček Josef a spol.

pečlivě připravil připomínku stodesátého výročí sboru Smetana z Jičína. Má největší podíl na uspořádání výstavy k výročí v biografu Český ráj a na vydání výročního Almanachu sboru, což si vyžádalo pátrání v muzeu i archivu. Výborně zvládl i uvádění výročního koncertu v Kulturním domě v Jičíně, kde byla znovu k vidění i zmíněná výstava. Je samozřejmě Josef jen jedním z těch, kteří se na zvýšené aktivitě podíleli

Hraba Vladimír

Zasvěcení o něm mluví jako o husitském farářovi. Ano, je duchovním Církve československé husitské. Když si ke své vysoké postavě a dlouhým vlasům oblékne mešní černé roucho s červeným kalichem na prsou, maně se vybaví filmy podle Aloise Jiráska. Důvodem nominace ale je to, že spolu se svými přáteli z rozličných církví tvoří zajímavé ekumenické společenství, které koná nejen pro věřící. Festival Domov na Zemi, či biblické dílny představují poutavé přednášky i diskuse pro všechny.

Chrtek Jiří

Jen týden v roce je filatelista a zahrádkář Jiří poštmistrem, ale na své poště má v té době náležitě nabito. Ano, je to pohádková pošta při festivalu Jičín město pohádky. Na téhle poště se nejen posílají dopisy a razítkují pohledy. Tahle pošta žije společenským životem, je tu spousta programů. Soutěže, vystoupení zajímavých lidí a další atrakce. Při loňském festivalu odtud dokonce vyjžděl starý poštovní vůz tažený koňmi. Čím překvapí pan poštministr letos?

J. K. Tyl - divadelní soubor, Hořice

Divadelní soubor J. K. Tyl Hořice s režisérkou Zdeňkou Vaškovou je nominován za perfektní nastudování legendárního představení z dílny V+W+J - Nebe na zemi. Přestavení již 4x vyprodalo velký sál Domu kultury Koruna a zatím nebylo poslední. Perfektní byly nejen výkony hlavních protagonistů Jana Noska a Jaromíra Černého, nýbrž i všech ostatních členů souboru, ale také orchestru, výtvarníků a v poslední řadě i jezevčíka Fešáka v roli obětního prasete.

Jandan – galerie

Ta pěkná dívka Jana přišla do Jičína, zřídila na náměstí v novogotickém domě galerii a Jičín byl rázem obohacen o další kulturní stánek. Malířka, animátorka, zpěvačka a skladatelka. Učitelka všeho výtvarného. Milovnice zvířat a zvířátek. V galerii setkávání muzikantů, přednášky všeho druhu od bylinek až po literaturu. Křty knížek. Nebo jen posezení u čaje. O prázdninách jednodenní festivalík Jičíněk, kde bylo od všeho kousek: zoologická zahrada domácích zvířat, malování na tělo, i písňový recitál. Ano, takhle jo. Ještě kdyby někdo za Janu vedl to nutné úřadování a účtování.

Jandová Ivana

Starostka obce Veliš. Je spolu s ostatními zastupiteli nominována za vyhledávání možností jak obci prospět. Za podporu a organizování společenských a kulturních akcí, za péči o kostel apod. Dobře spolupracují se školou. Mají plány i na opravu a využití budovy fary, jsou aktivní i ve svazku obcí Mariánská zahrada. Veliš je příkladem obce, kde volení zastupitelé chápou svou volbu jako službu.

Janiček Martin

To byla zajímavá výstava v galerii v zámku (RMaG). Ti kteří přišli a viděli několik sloupů a dráty natahané po galerii, poněkud neměli důvěru a vedli řeči neuctivé. Pak přišel pan výtvarník a rukou a smyčcem a i jinak ty dráty – struny rozezvučel. Ale ještě bylo třeba vědět, že je to vlastně půdorysný model krajiny a ty sloupy stály na význačných bodech. A že to vlastně zněly a hrály ty naše kopce a budovy v okolí. A to už je dost velká zajímavost a projev toho, jak může výtvarný kumšt vypadat.

Jičínská májová neděle

V roce 05 si na 1. máje park nezadala KSČM, ale jičínská kultura. Kulturní dům ve spolupráci s neziskovými organizacemi a spolky připravil svůj program. Nešlo jen o řadu vystoupení. Byly tu stánky, kde spolky měly výstavku o své historii, byla tu Kapička s dílničkou pro děti ... Ano, párky ani pivo nechyběly. Byl to prostě jiný první máj. Byla to taky ale ukáзка spolupráce mezi neprofesionály (spolky) a kulturním zařízením městským. Povedlo se. Jenže za rok by ta laťka měla být výš. Bude to fuška.

Jindra Josef

Chemický inženýr na důchodu. Občan sobotecký. Spisovatel. Člověk s jemným příjemným humorem. Organizátor. Platný člen Literárního spolku při Městské knihovně. Ve světě literatury prozaik i poetik, který se nebrání sebeironii. Nechybí u žádného bohubilého konání. Například na vlasteneckém setkání u Semtinské lípy. Na autorských čteních. Kolik vydal básnických sbírek, nevím. Ve svém parádním obleku s kravatou a kloboukem gentleman od pohledu. Ale i gentleman svými skutky.

Jiterský Jan

Spoluzakladatel školy ve Veliši, spoluorganizátor, či hlavní organizátor mnoha akcí. Velišský slavíček se už v prvním ročníku do sálu ve vsi obtížně vešel. Pan řídící s přáteli nejen organizuje soutěž. Ale i připraví všechny účinkující. Navrhnou choreografii, kostýmy, vše nazkouší a taky každou písničku vypálí na disk, takže lidé si odnášejí nejen zážitky, ale i záznam. Pan učitel, který ukazuje, co znamená vesnický kantor.

Kafka Ivan s přáteli

Pan doktor ze Sobotky, který nedělá jen medicínu. Organizuje, připravuje, chystá, pořádá. Vzpomínám kupříkladu na Špálovu výstavu, na které měl velký podíl. Odhalení sochy mistra. Knižní počiny vydavatelské a další. V roce 2005 se významnou měrou podílel na oslavě 100 let železnice Mladá Boleslav – Sobotka. Přijely vlaky jako za starých časů. Vyšla publikace. Podívaná všeho druhu byla na nádraží v Sobotce: kroje, kočáry, i letadla stará přeletěla... Pan doktor Kafka patří ke svému městu.

Kapička – občanské sdružení

Mateřské centrum Kapička shromažďuje maminky s malými dětmi a snaží se, aby s nimi nezůstaly jen samy doma. Na Holínském předměstí má své prostory, kde se děti i maminky scházejí a koná se tu spousta zajímavého. Nejen tam, i v knihovně, či jinde ve městě. Nominace je za setkání na svatého Martina. Děti si s tatínky udělaly lampiónky, pak Martin přijel opravdu na koni, byl průvod a v parku seděl zmrzlý žebrák ... Jako tenkrát. Dětem se nechťelo domů, a tak zpívaly ...

Kindermann Jan

je nominován za udržování židovského hřbitova u Libosadu a za snahu jej postupnými a dostupnými kroky upravovat tak, aby byl důstojným pietním místem, kterému dál zůstává zvláštní tajemné kouzlo a kulturní nezaměnitelnost. Dokáže správně nasměrovat zahraniční dobrovolníky, připravuje další opravy a v rámci možností chrání místo před vandaly.

Kordík Josef

Pan farář ze Železnice. Věžeňský kaplan ve Valdicích. Dovede uspořádat výstavu v kostele, sehnat partu nadšenců, kteří hrají divadlo, pozvat na přednášky zajímavé lidi.... Nominace je za zasvěcené moderování biblické dílny, hlavně ale za moderování a spoluorganizování festivalu Domov na zemi, kde se schází mnoho zajímavých lidí, kteří mají co říci nejen křesťanům. Otec Kordík bývá viděn na mnoha a mnoha kulturních akcích. Aktivně, či jako divák. Jeho přednášky jsou vždy kvalitně připravené.

Kotrbaček Jaroslav

Jaroslav Kotrbaček vydal v r. 2005 svou další knihu O hořických sportech a sportovcích odedávna do dneška. Byla připravena při příležitosti Roku hořického sportu (140. výročí založení Sokola) a mapuje podrobně historii jednotlivých sportovních odvětví ve městě.

Kozel František a spol.

František Kozel a spol. zorganizovali pietní tancovačku o svatojanské noci v ruinách legendární hořické tančírny Barrandov na Gothardě. Pamětníci si přišli připomenout mladá léta, mladší nasát atmosféru. K úspěchu akce patřilo i předem zajištěné perfektní počasí a služba Anděla Strážného, takže si nakonec všichni odnášeli ty nejlepší dojmy a nikomu se nic nestalo.

Kracík David a spol.

Duše jičínského ekumenického společenství. Od města si pronajali kapličku na Zebíně a pečují o ní a o porost na kopci. Pořádají tak zvané biblické dílny, kdy si přednášku připraví vždy někdo z duchovních nebo laiků a mluví o osobnosti z Bible. Vždy zasvěceně, bez ohledu na to, kterou víru vyznává. Ten nadhled je zajímavý i pro posluchače mimo víru. David patří k lidem, kteří nemusejí být příliš vidět, ale co se svými přáteli dělá, je kvalitní. Občanské sdružení Zebín, kterého je duší, patří do kulturního společenství jičínského.

Krausová Kateřina a studenti

z novopackého gymnázia a pedagogické školy v Nové Pace jsou nominováni za vtípnou a nápaditou výstavu ze sbírek. Posbíraný druhý dech profesorů v sáčcích, oblíbené spodní prádlo studentů a studentek, úžasně pojaté krabičky od sirek a knihy s tajemstvím, vlasy, otisky rukou, sbírky studijních jízdének, těstovin i koření a rohlíků ...Paní profesorka výtvarné výchovy opět potvrzuje smysl pro humor, neotřelost a snahu ukázat studentům cesty, které jsou jiné než ty tradiční a mají velký půvab, náboj i nezbytnou špetku bláznovství (novopackého). A její studenti jí rozumějí. A už vymýšlejí sami. A to je, myslíme, velmi důležité na cestě do dalšího života-

Kulturní výbor Kopidlno

Kopidlnoští si připomínali 300 let od založení kostela Svatého Jakuba staršího, který je dominantou městečka. Zároveň na začátku prosince připravili výstavu v přízemí městského úřadu, která ve skromných podmínkách přinesla zajímavé pohledy do historie i současnosti kopidlenského svatostánku. Nominaci si určitě zaslouží členové kulturního výboru města, kteří nelitovali času a námahy a podařilo se jim „vyšťourat“ celou řadu utajených materiálů a předmětů pod vrstvami prachu v nepřehledném prostoru farní pudy a předložit je veřejnosti.

Marčík Vít'a a komedianti

Tradiční účastník festivalu Jičín město pohádky, který přijíždí ukázat, co znamená pouliční divadlo. Člověk vlídného slova, improvizace, komediant v tom nejlepším slova smyslu. Jeho představení plné vtípu ale vůbec nejsou jen sranda, je tu i hluboká myšlenka, krásné lidství. Vzpomínám na večer v parku. Tma, svítí jen Vít'ova košile a moudrost mluveného. Jednoduchá scéna i kostýmy. Pana Herec nespává v hotelu. V Káčku si rozbálí spacák. Je mezi svými.

Mariánská zahrada a další

Svazek 17 obcí, který vznikl na bývalém šlikovském panství a který si vzal za cíl pečovat o tradice, památky a skrze to dávat lidem dohromady. Vzpomenout na všechno dobré, co nám předkové zanechali, a snažit se o to pečovat. Nominace je za Pout' k Loretě. Průvod, zpívané krásné melodické písně. Krátká mše, spíš promluva otce Kordíka. Prohlídka stavby a pohled do krajiny ze střechy kaple – betlémské chýše. Ujasnění si zákonitosti krajiny. A koncert na počest rovenského muzikanta Holana. Zážitek.

Matějková Vlad'ka., Wilda Jiří

Dramaturgie pořadů na Valdické bráně není bez systému. Je promyšlená, systémová. Protože se při patnáctinách festivalu JMP nepodařilo udělat velkou, monstrózní výstavu, pozvala agentura Nahoru dolů zájemce na bránu. Ona připomínka pozoruhodné jičínské pohádkové akce byla na místě. Už se zapomíná, co zajímavého festival přinesl. Lidem, ale i

pořadatelům. Kolik lidí na festivalu vyrostlo v tom nejlepší smyslu. Mnoho těch dosud neznámých, neaktivních najednou našlo úžasné uplatnění. Ano, mnozí i smysl konání.

Městská knihovna Jičín – kolektiv

Pravda, když přišla Městská knihovna v Jičíně s myšlenkou na uspořádání knižního trhu, nebyla odezva jednoznačná. Ale teď už má knižní veletrh v Porotním sále své místo nejen ve festivalu, ale i v českém knižním dění. Přivádí do města spoustu zajímavých lidí, myšlenek, doprovodných programů. Knihovna pořádá při festivalu i literární soutěž a vítězné pohádky jsou za pomoci Srdíčka i zdramatizovány. Přináší i knihařskou dílnu a další a další akce. I do průvodu naší knihovnice vždycky vrzuch.

Miletínští

Další z obcí svou polohou poněkud na okraji. Nikoli ale svými aktivitami, zejména divadelními. Když se totiž divadelník stane starostou, nastane ta správná konstelace. Miletínským starostou je pan Miloslav Hýbner – divadelní režisér. Mezi bohubilé konání patří pořádání festivalů, budování divadelního muzea a samozřejmě nastudování mnoha představení, se kterými jezdí po kraji.

Mizerová Radka, Smolík Robert a spol.

Radka, Robertova žena, má naproti Rumcajsově ševcovně svou zahradu. Otevírá ji pro všechny. Na 1. máje, při Svatojánské noci, při festivalu JMP (to tu byla zajímavá tvorba z papíru na japonský způsob). Nominace je za neobvyklé představení pohádky Baba Yaga. To nebylo klasické divadlo. Radka, Robert, Ridina zapojili světlo, panenky místo loutek, všechny možné triky včetně horkovzdušného balónu a prvků mechanického divadla. Nebylo mnoho slov. Ale byla tu poezie pohybu, tvarů, zvuků vydávaných na jednoduché, na zahradě nalezené věci.

MLS, K-klub Jičín

MLS znamená mladší studentský divadelní soubor. Každý rok připraví si nejméně jednu premiéru, pokaždé z jiného divadelního soudku. V roce 2005 to bylo pouliční divadlo. Muzika, zpěvy, taškařice. Jmenovala se Hovězí opera a pan principál Zajíček to vysvětlil, že je to vlastně taková bejkárna. Sehraná pověst o bílé paní na Bradleci ale byla ale taky dobré divadlo. Herci zpívali, mnozí měnili převleky, čarodějnice dokonce o uši přišla (nemá si nechat nic nakukat, jako někteří politici), však věrná láska samozřejmě nakonec zvítězila.

Nahoru dolů + Šejn Miloš

Život a dílo Josefa Váchala, malíře, dřevorytce, spisovatele a knihaře ze Studeňan na jednom ceděčku. Ve spolupráci s hradeckým rozhlasem je tu i originální nahrávka Váchalova hlasu. Mumraj života, dílo, z textů a knih, studeňanská klauzura – to jsou nadpisy hlavních kapitol. Na závěr „váchal.cz“ odkazy na informace na internetu. Veliké dílo, pracné, ale tuze užitečné. CD bylo pokřtěno před Vánocemi na bráně. Nikoli alkoholem, ale kouřem z doutníku, který Váchal miloval. Popel a jeden disk zahrabán do Váchalova hrobu ve Studeňanech.

Novopacké sklepy

Dříve je každý znal jako dobrou restauraci v Nové Pace, kde si k jídlu můžete objednat víno z Valtických sklepů, výběr je značný. V posledních dvou letech zde otevřeli i malou scénu, spíše pro klubové záležitosti. Tady si už zahráli a zazpívali Václav Koubek, Jan Burian, Jiří Dědeček a mnoho jiných. Další jsou v plánu. Moc se přimlouvám u pana majitele, aby jeho nadšení vydrželo co nejdéle.

Novotná Jarmila

Povoláním ekonomka, spisovatelka z přesvědčení. Členka LIS při MK v Jičíně. Velmi záhy našla si svou parketu. Jsou to skoroky (storky). Krátké články okolo 15 řádků o tom, jak vidět život okolo nás. Skorkoviny jmenuje se i útlá knížka, kam se skork téměř stovka vešla. Na podzim paní Jarmila svou knihu v knihovně pokřtila. „Jednou lehce emancipovaná úvaha, podruhé životní moudrost ...“, napsal v předmluvě V. Burjáněk.

Nožička Pavel a kolektiv Kulturního domu v Jičíně

za Prvomájovou nedělí, o které řeč už jinde.

Nyklová Lenka, Novák Jaromír a spol.

Pod pojmem spol. jsou míněni všichni, kdož se nějak přičiní k tomu, aby se stále pokračovalo v opravě klášterního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace. Oprava kostela není záležitostí jednoho roku. Už v minulosti představili dokumentaci i záměry opravy na večeru veřejnosti, vznikla i knížka, unikátní soubor fotografií... . V souvislosti s opravou kostela jeví o přilehlý klášter zájem řád paulánů. Otec Holeček je jedním z odborníků na církevní historii zejména na období husitské.

Občanské sdružení Větrák z Borovnice

za snahu vrátit větrný mlýn na Novopacko . Není to, věru, jednoduchá cesta. " Větráci " už mají vytypované místo, snaží se přesvědčit širší veřejnost (a hlavně lidi v obci) o důležitosti tohoto kroku z hlediska regionu, tradice a také turistiky. Už mají vybudované základy a budou usilovat o další finanční podporu. V prosinci 2005 se představili také na výstavě v Nové Pace v Suchardově domě v rámci výstavy větrných mlýnů.

Pekařova společnost Českého ráje

Pekařova společnost nese jméno po českém historikovi. Předsedou je Karol Bílek. Společnost se zabývá historií, literaturou a veškerou kulturou v Českém ráji, jakož i významnými osobnostmi. Kromě vydávání publikací pořádá konference a sborníky referátů pak jsou cenným studijním pramenem pro současníky i budoucí. Nominace je za uspořádání konference o ruralistech - spisovatelích, kteří se narodili v okolí Jičína, v Jičíně studovali a celý život se k Jičínu a Českému ráji hlásili.

Pilařová Pavla, Svobodová Lucie

Dvě spolužačky z pedagogické fakulty, dvě malířky, dvě kamarádky, které společně vystavovaly na Valdické bráně. Pozoruhodná výstava mladých umělkyň. Každá i povinný autoportrét. Tolik se dá vyčíst z pohledu na obraz, ze slov dívek před jejich plátny. Lucie se stále vrací ke svému druhému zájmu – folklóru. Přichází ji do ruky, do tahů štětce. Jak ten kumšt prochází našim životem v rozličných podobách! Jak se prolínají! A Pavla? Ta se úžasně vydala svým autoportrétem. Malovala ho v koupelně u zrcadla. Jsou tu i kachlíčky.

Pospíšil Michal a jeho skupina

Pod názvem Hola Holan pracovali o prázdninách muzikanti – nadšenci na hradě Valdštejn. Studovali skladby Holana z Rovenska. Pak s tím, co nacvičili, jezdili po kraji. Koncertovali, improvizovali. Byli na Loretě, v Bukvici, ve Veliši i v divadleku v muzeu. Šfili po kraji krásnou barokní muziku.

Pourové Milan a Martin

Stryc Milan a synovec Martin Pourové podlehli kouzlu starých motocyklů a svou krásnou sbírku veteránů se rozhodli představit návštěvníkům hořického muzea. Výstava Motocyklové opojení (květen - červen) byla nejúspěšnější akcí letošní sezóny. Patří motorky do nemotorického muzea? Záporně může odpovědět jen ten, kdo nerozpozná estetiku starých, ale nablýskaných strojů. I vůně tu je – namísto terpentýnu, olejových barev voní citelům benzin.

Prokeš Pravoslav

Pan fotograf a překladatel ze zajímavého baráčku na začátku Kněžnic. Pohybuje se všude, kde se něco zajímavého děje, i když svou postavou vyčnívá, nemá zájem být nápadný. „Setkání ostrého s neostrým, viděného s tušeným. Ukázka, že technika umí se dívat jinak, než my (rybí oko). Kontrasty, kontrasty. Zjevné (panelák a stan) i k hledání provokující (kosatec v louce). Hledej, človče! Už se dívat!“ Tak se praví v článku o výstavě.

Purmová Jana a kol.

Za to, jak se svými přáteli loni připravila štefanské udílení v Nové Pace. Jana se sama přihlásila do štefanského společenství. Vzala si svůj kus práce a ten udělala. Bez toho, že musí nějak být vidět. Program navrhla pěkně vyvážený i decentně s tím, že Paka ukáže, co se tam dobrého děje. Že se opět nepodařilo ponechat dostatek času na kuloáry, aby si lidi popovídali? Inu to se ještě nepovedlo od začátku Štefana. Ale když on ten program byl opravdu zajímavý A taky Jana spolupracuje v Open Art na organizování Muzika Paka a dalších věcech.

Rychnová Lucie

Měla na jaře výstavu na bráně. Přišlo tam mnoho lidí, kteří mají cosi společného – jsou křesťany. Slečna malířka svítila, když v úvodu vyprávěla, kdo ji vede štětec s barvou, a proč právě takhle maluje. Bylo cítit, jak ji ostatní fandí a podporují. Lucie se ve svém věku nemusí tajit tím, že předlohou jsou jí malíři – klasici. To není kopírování. To je pokus pochopit jejich malířské vidění. Jednoho, druhého, třetího... a dalších. Tak zrají mladí malíři. Ale už teď je zřejmé, že jednou, brzo, bude originální Lucie Rychnová.

Řehečská slepice – pořadatelé

Řeheč věru není velkou obcí, ale slavnou ano. Literární soutěž Řehečská slepice je známa i za hranicemi. To, že tahle soutěž existuje a o ní se mluví, potvrzuje stálé pravidlo o tom, jak všechno je v lidech. Václav Franc s přáteli dovede zorganizovat krásnou akci. 52 příspěvků od 39 autorů je důkazem. Znamená to adresář, propagaci, sběr příspěvků, náročnou práci poroty, zase korespondenci = zvaní na vyhlášení. Příprava vyhlášení, včetně obstarání cen. To odpoledne, které se dělá ve spolupráci s knihovnou, věru není nudné. Václav i jeho přátelé legraci rozumí.

Sál Radek

Pan šéfredaktor je nejen také divadelník, ale má i bohatou diskotéku, ve které nahrávky muziky, která zněla v Jičíně, mají svou vysokou hodnotu. A tak když připravoval v Městské knihovně cyklus povídaní s jičínskými muzikanty, měl z čeho vybírat. Moderování pak nebylo lehkou záležitostí, protože pamětníci, kteří se vnořili do vzpomínek, tak mile vyprávějí, že bylo obtížné (a taky škoda) vrátit je k původnímu tématu. V hudebním oddělení knihovny bývá nabitě, tak jako třeba při vyprávění nestárnoucího doktora Ročka.

Smetana - smíšený pěvecký sbor, Jičín

Tahle nominace je za rok 2005, za všechna vystoupení, zejména za ono parádní ke 110 letům. I za všechny materiály, které k tomu vydali. I za jejich stánek na májové neděli v parku, kde je ukázali.

SPMP Apropo

Sdružení přátel mentálně postižených uspořádalo benefiční koncert, který umožní postiženým dětem a jejich rodičům zkvalitnit život nejen v rámci nezbytných nutností, ale také v aktivitách volnočasových. Přesvědčit se o tom mohli všichni na tomto koncertu, kde se promítal videodokument o využití získaných finančních prostředků - pořízení schodolezu, snoozeleenu-relaxační místnosti ve Speciálních školách v Jičíně, zvedáku, pojízdné plošiny aj....

Správa šlikovského majetku

sídlí na Vokšickém zámku, který postupně dává dohromady. Nezapomíná ani na okolí zámku a zajisté je tam práce mnoho, protože byvší majitel se o kulturnost zámku a parku příliš nestaral. Kdo nezná tohle prostředí, měl by se tam podívat, nalezne mnohá příjemná překvapení. Když přišla na řadu oprava kaple svaté Rozálie, patřila k překvapením i sgrafita, o kterých se moc nevědělo. Za opravu kaple, péči o sgrafita, ale i za citlivou rekonstrukci celého koutu Mariánské zahrady je naše nominace.

Staré Místo

patří do svazku obcí Mariánská zahrada a v něm patří k těm aktivním. Potěšitelný je zájem o osud kostela, jehož stav zdaleka neodpovídá jeho hodnotě historické. Nominace je za rozsvícení Vánočního stromu 1. prosince 2005. Přijel sbor ze ZŠ Bodláka a Pampelišky, zajištěn byl čaj a grog. A svíčkami byl osvěcen kostel. V hodnocení napsala K. Pikardová, že „osvěcením zapálenými svíčkami byl kostelu dodán magický vzhled, kterým se místní obyvatelé nechávali unést.“ Rozsvícení zorganizovala obec a chtěla by tak dát základ k tradici.

Starohradští a spolupracovníci

Velkých kulturních akcí na zámku je každým rokem více než deset. Výstavy, programy, prázdninový festival Tato nominace je za dvojvýstavu Josefa Bucka a Karla Šlengera. O jičínském všestranném výtvarníkovi Buckovi řeč jinde. Šlengerovy obrazy byly pro mnohé překvapením, byť znalci o kvalitách chomutického Mistra věděli. Však také na podzim následovala velká výstava v Národní galerii. Široký Šlengerův záběr žánrů i technik je veliký. Udivující je i rozsah dědictví po Mistrovi. Hovoří se o 1500 obrazech

Stříbrná Marie

Paní učitelka jičínské ZUŠ, varhanice, spoluzakladatelka Občanského sdružení Organum cantate, které se stará o údržbu a opravu varhan. Je nominována za muziku, kterou obohacuje večery Taizé. Jedenkrát měsíčně scházejí se lidé střídavě v katolickém, evangelickém a husitském kostele na večerech rozjímání, meditací. Hudba, světlo svíček, slova Bible. Záměrně napsal jsem lidé. Protože na večerech je vítán každý. Chvilky zklidnění, ke které muzika paní Stříbrné vytvoří atmosféru. Kdo z nás tehle okamžik občas nepotřebuje?

Studentské divadlo v K-klubu

je nominováno za Pašije (pašijovou hru o utrpení našeho Pána Ježíše Krista) v režii Josefa Lédla. A to nejen za osvětu pro účinkující herce různých věkových kategorií (režisér jim předem citlivě vysvětlil všechny důležité dobové realie a doma si mj. sami šili opánky z kůže) a taktéž pro diváky, které nepřekombinovaný děj vesměs oslovil a dojal a připomněl jim tisíciletý příběh (až na některé, kteří vnímali spíše padání klíčů a sklenic....) . Škoda, že jsme zatím viděli jen premiéru, na reprízy se těšíme...

Stuchlík Ladislav

Pan Stuchlík je šéfem Městského kulturního střediska. Stručně sdělil: Bělohradské kulturní léto připravilo Městské kulturní středisko ve spolupráci s ASL a.s. Hlavní body programu: Slavnosti písní a tanců „Pod Zvičinou“ (Třináct souborů např. z Řecka, Indonésie, Zimbabwe, Ruska, Maďarska a ČR. Největší bombou byl soubor YASA ze Zimbabwe.), Country festival „Pod Hůrou“ (Vrcholem programu byl závěrečný jam session a dobrá nálada za obrovského lijáku). Sem patří i „Bažantnice ještě žije“ a Bigbítový minifestival, Cyklus nedělních koncertů v Bažantnici a další, celkem 33 koncertů a vystoupení.

Susa Filip

Slouží v Libštátě jako farář Církve československé evangelické. Je ženatý, má tři děti. V současné době se připravuje na doktorát. Není podstatné, jak se dostal do jičínského křesťanského společenství, spíše je pozoruhodné to, že lidé, kteří si mají co říci, se vždycky najdou. Aktivně se účastní jičínských biblických dílen. Naposledy přednáškou Údolí suchých kostí. Přispěl i k festivalu Domov na zemi, kde jeho tématem bylo Apoštolské napomínání podle epištoly Římanům.

Sychra Vladimír

ředitel Ústavu sociální péče v Hořicích, si zaslouží pochvalu nejen za vysoce lidský přístup k obyvatelům ústavu, ale i za všechna zlepšení, jimiž ústav pod jeho vedením prošel, aby se stal špičkovým zařízením svého druhu u nás, za to, že ústav se jeho obyvatelům stává skutečným domovem, a v neposlední řadě za to, že dne 4. 6. 2005 byla ve vestibulu ústavu odhalena pamětní deska připomínající zakladatele vojenské invalidní nadace Petra Hraběte Strozziho, 70. výročí postavení vojenské invalidovny v Hořicích a 40. výročí jejího přeměnění v Ústav sociální péče.

Šabaka Petr a sbor Schoola

Mladý pan kaplan vstoupil do kulturního života jičínského velmi vehementně, až vzniká obava o přetažení. Účastní se akcí všelikých, vezme kytaru a zpívá, napsal brožuru – vysvětlení mše, účastní se přípravy festivalu JMP a další a další. Nominace

je ale i za jeho pojetí dětské půlnoční – na Štědrý den od 4 hodin odpoledne u Ignáce. Protože předpokládal i účast „nenáboženských“ lidí, vysvětloval jednotlivé části mše. Lidé slyšeli Písmo i jeho výklad. Dojem z pravé vánoční nálady nebyl by úplný, kdyby nehráli a nezpívali mladí muzikanti ze sboru Schoola.

Šejn Miloš, Matějková Vlad'ka, Wilda Jiří

viz Nahoru dolů

Šinkmanová Eva

Tahle nominace je za výstavu ve Valterově bukvičské Galerii na špejchaře. Denní světlo je tu jen dveřmi, nahrazeno je umělým. Tak vyniknou krásné trámy. Na Evy zátiší, či krajinky pěkně se při tom dívá. Je na co. Norské obrazy na jedné stěně mají tu své výrazné pozoruhodné barvy.

Terlecká Jana s přáteli

Nominace je taky za obnovení a znovuvysvěcení křížku nad Libání. To jen svědčí o šíři aktivit Jany. Ostatní viz Jandan

Tomicová Hana

Kromě organizační práce v železničském muzeu - jako je uklid, shánění řemeslníků na opravy, péče o muzejní zahrádku, a kromě úplně nového soupisu inventarizačního zcela neúnavně vymýšlí pro děti programy, které jim přibližují zvyklosti v různých ročních obdobích (Vánoce, Velikonoce atd.), vyrábí s nimi drobné vánoční předměty, o Velikonocích učí děti plést pomlázky, zapojuje je do výtvarných a literárních soutěží, spojených s výstavami, seznamuje je se slavnými rodáky Železnice atd. Kromě toho se stále vzdělává, dokáže stejně dobře vyprávět o Železnici českým návštěvníkům jako Holanďanům.

Úlehla Vladimír, Tereza Dubinová

Pan profesor uspořádal v knihovně výstavu reprodukcí s vysvětlivkami na téma Adam a Eva. Tereza z tomu přispěla pozoruhodným výkladem. Příklad, jak lidi poněkud odlišných věkových kategorií mohou účinně spolupracovat.

Valenta Jaromír, Rychnová Jaroslava

Opět zastupitelové, kteří se starají, nespokojí se jen s běžnou administrativou. Stále vyhledávají možnosti jak obci prospět. Organizují společenské a kulturní akce, pečují o památky. V roce 2005 kupříkladu uspořádali sjezd rodáků a procházky po archeologických památkách v místě spojené se zasvěceným výkladem. Svě plány mají i s budovou školy.

Valter Jiří Q.

Na svém statku v Bukvici, který vzorně udržuje, vybudoval Galerii na špejchaře. Tam pořádá zajímavé vernisáže. Na svých obrázcích zachycuje zajímavá zákoutí naší krajiny a domy a sochy v ní. Je tedy jeho malířská práce i práce objevitelská a dokumentační. Jiří Quido nedrží si svou galerii jen pro sebe. Rád ji otvírá i svým výtvarným přátelům.

Vaškovová Zdeňka a spol.

Akteři benefičního koncertu pro oběti katastrofy v Asii v neděli 16. ledna 2005 v chrámu Narození Panny Marie v Hořicích. Akci zorganizovala Zdeňka Vaškovová, účinkovali dětský sbor ZUŠ MUZIKA, Kvartet ZUŠ, Bona Vita, Hořický komorní orchestr, sólistka olomoucké opery Ludmila Machytková a varhaníci Jiří Strejc a Václav Uhlíř. Výtěžek 14 350 Kč (sbírka) + 20 000 Kč (příspěvek města Hořic) byl poukázán na konto Člověk v tísni - SOS Srí Lanka. Koncert byl vlastně připraven již dříve a jeho výtěžek měl jít na pomoc Tatrám. Po katastrofě v Asii byl účel koncertu přehodnocen.

Víchová Jitka, Jakubcová Radana, Klipcová Bára

Paní učitelka a dvě pracovnice muzea vymyslely projekt Protektorát Pro svůj nápad získaly děti z 1. ZŠ. Ty bádaly ve svém okolí, v rodinách, zpovídaly babičky a dědečky. Sehnaly tak spoustu zajímavého historického materiálu: vzpomínky zapsané, zaznamenané, natočené, ale i rozličné tiskoviny, jako průkazy, potravinové lístky a jiné. Svě poznatky pečlivě zdokumentovaly a v Regionálním muzeu a galerii uspořádaly výstavu. Na tu pak chodily školy, aby žáci nejnázornějším způsobem studovali novodobé dějiny.

Vobořil Miroslav

Pan skladatel vytvořil hudební doprovod k ohňostroji, který zazněl na jičínském náměstí na zakončení festivalu JMP. Bylo to 10. 9. 2009 v 20:30. Sólový zpěv: Roman Gabriel a Gabriela Staníková, doprovod spojené dětské sbory ze ZŠ Ostoměř a ZUŠ Jičín. Spojení originální muziky se světelným efektem bylo nevšedním zážitkem. Mezi pozoruhodné počiny roku 2005 patří hudba k několika dokumentárním filmům (například pro Národní knihovnu), ale i kompozice muziky k filmu Juraje Jakubiska Legenda o Alžbětě Baltharyové.

Všetečka Jiří

S přáteli z horolezeckého oddílu a vedením biografu připravili v Jičíně originální festival The Banf Mountain film festival. Zdaleka nejde jen o přehlídku horolezeckých filmů. V kanadském městě Banff vznikla originální přehlídka filmů z celého světa, která přináší zajímavosti o přírodě, lidech, ale i jejich vztazích. Kupříkladu i o situaci v Tibetu. Jsou tu filmy o tom, co všechno člověk dovede, umí, vydrží. Ano, i o tom, čemu se dnes říká adrenalinové sporty. Unikátní, ojedinelá přehlídka. Ale taky příspěvek horolezců ke kulturnímu životu města.

Wilda, Matějková a celá rodina

jsou nominováni za to, jak zase uspořádali Vánoce na bráně. Bylo to na začátku Adventu, ta správná chvíle pro navození vánoční atmosféry. Povedlo se. Ponocenská hra Betlém je stále půvabná. Půvab je i v tom, že z hlediska hereckého je rodnou záležitostí. Pak Bóm trio, kytara a zpěv Jany Terlecké a štrůdl a lité olovo a víno svařené a další a další... Zajisté jedním z velkých zážitků je předvánoční výhled z věže na město.

Závěsné divadlo Jičín

Soubor, který má svůj domov na Valdické bráně, kde je víc prostoru vertikálně než horizontálně. Tomu přizpůsobují i inscenaci. Pan režisér Lédl loni i letos připravil motivy detektivní se suchým anglickým humorem. Loni to byla Kletba rodu Campbellů, letos Žlutá lest. Zvláště letošní představení přineslo mnoho nebývalých efektů hudebních, světelných, běžely i filmové dotáčky. Největším překvapením pak byl parašutista na scéně - Pepa Vavřina. Obdivuhodné, co všechno se dá na bráně, když jsou nápady, udělat.

Základní škola Bodláka a Pampelišky Veliš

Výstavy na půdě školy pokračují už, tuším, druhý rok. Půdu uklidili, upravili a vznikl tak netradiční výstavní prostor. Netradiční jsou i výstavy: autíčka, hrnečky Oboje , vkusně instalované, jakoby na půdu patřily. Pěkná byla ale i výstava libánského Františka Škody. Ve Veliši stále vymýšlejí něco nového.

I. Základní škola Jičín

Učitelé školy jsou aktivní v mimoškolní činnosti nad rámec povinností. Například pravidelně připravují vystoupení pro Domovy důchodců, svůj program měla škola i v rámci festivalu JMP. Pořádají přehlídky reprezentantů školy v recitaci a ve zpěvu, závěrečná vystoupení devátáků. Žáci školy bývají často vidět v městské knihovně a to nejen jako čtenáři. Jedním z pozoruhodných projektů, na které se škola podílela s muzeem, bylo bádání dětí o tom, jak se žilo za protektorátu.

Základní škola Libuň - za kolektiv ředitelka R. Víchová

Uspořádali tu neuvěřitelně půvabnou vánoční výstavu „Z kuchyně našich babiček“, doplněnou o výstavu prací žáků a někdejších absolventů školy. Přehlídka zručnosti i tradic dotažená do profesionálně vkusné podoby, která v případě školy přinejmenším příjemně překvapí. Sousedky a sousedé z Libuně i z okolí přinesli a zapůjčili předměty, které dnes už nejsou běžně k vidění ,školáci se zručnou a šikovnou paní Evou Petříkovou (která jinak pomáhá v kuchyni a vede výtvarné dílny v Libuni) přeměnili skvělé nápady ve skutečnost . Bylo to překvapení s černým kubou, hubníkem, pučálkou, perníčky, modrotiskem a ... nedá se to vypovědět, to se musí vidět. Kouzlo, na které se nezapomíná a které dokazuje, že i ve skromných podmínkách vznikají krásné věci. Nominace patří paní ředitelce, jejím kolegyním, paní Petříkové, dětem a sousedům i sousedkám.

Základní škola Slatiny + Mateřská škola Milíčevy

Ve Slatinách je škola malotřídní, pět postupných ročníků ve dvou třídách. V Milíčevsi se do mateřinky svázejí děti i z dalekého okolí. Letos ve spolupráci připravily v kostele úžasný předvánoční koncert, na kterém se podílela celá ves. Při celkovém počtu 26 dětí ve škole nemohou pracovat tak, že vyberou zpěváky a recitátory. Účinkují prostě všichni. Dětem rodiče pomohli připravit staročeské oblečení, napeklo se cukroví, na cestě ke škole svítily svíčky – nádhera. Tak nabitý kostel Slatiny nepamatují.

ZUŠ Hořice

Učitelé a učitelky ZUŠ Hořice připravili se svými žáky řadu skvělých akcí, např. nastudovali divadelní představení Svatební košile a Broučci, zabývali se tradičními řemesly, připravili nespočet hudebních a pěveckých vystoupení nejen pro hořickou veřejnost, ale i pro obyvatele domova důchodců. Programy hořické ZUŠ pro veřejnost mají svou dlouhou tradici a tak jako měly Svatební košile sehrané v Jičíně u brány, i úžasnou atmosféru. I divadlo Havrane z kamene sehrané v lomu u Josefa se nedá zapomenout.

Zebín – občanské sdružení

Festival Domov na Zemi byl v roce 2005 netradičně posunut na konec října. Takže odpadlo kouzlo oranžově vyzdobeného arkádového nádvoří zámku. To však neznamená, že poklesla úroveň programu. Václav Malý měl velkou účast na svém povídání a nikdo neodcházel zklamaný. Kromě dalších známých lektorů byli tu i někteří prvně, jako třeba zpívající pan farář Pepík Hurta Zpíval a hovořil podobně jako ostatní nejen k věřícím.

Žantovský Martin

je dlouholetým a prospěšným členem LIS – literárního spolku při Městské knihovně v Jičíně. Jako málokterý z členů vyzná se v počítačích, a proto se stará, aby tiskoviny a práce členů dostaly se na internet. Tak se dostanou brzo všem členům, ale i čtenářům ostatním. Všechno, co Martin dělá, dělá zodpovědně a s velkým nasazením. O tom svědčí i jeho sbírka poezie V naší zemi. Miniaturní svým formátem, verše sevřené, žádné slovo zbytečné, ale plné myšlenek.

Železnické muzeum

(Nataša Kalousková a spol.). Okolo železnického muzea vytvořila se skupina čínorodých lidí, kteří od jara do zimy stále něco organizují. Jen v roce 2005 znamená to 8 výstav. Malířských, ale i o minulosti Železnice a na podzim k sedmdesátiletému

výročí školy, o 2. světové válce i o Sboru dobrovolných hasičů. „Jako každoročně se nám velmi vydařilo vánoční setkávání se na Štědrý den v železničském muzeu. Krásně jsme si povídali a byla hlava na hlavě,“ napsala Nataša Kalousková. Nevypovídá to dostatečně o atmosféře?

Žemlička Zdeněk

Jičínský autor, kterému na podzim vyšla jeho první knížka. Jmenuje se Vlčice, je z žánru fantasy a vydalo ji nakladatelství Wolf Publishing vskutku vysokým nákladem – 5000 výtisků. Autor přiznal, že knížku, která má 280 stran, psal půl roku. Ale studium podkladů trvalo déle. Protože v knížce je mnoho skutečných postav dávné minulosti. Autor je vyhraněný, věnuje se jen žánru fantasy, zkouší i sci-fi. Pozoruhodný byl i křest knihy v galerii Jandan, který pan spisovatel změnil v zasvěcenou přednášku o svém literárním žánru.

Za všechny chyby v těchto novinách i v celé organizaci Štefana může proChor. Je nejvyšší čas aby byl konečně svržen.

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již desátým rokem udělit

Jivínského Štefana

za pozoruhodný kulturní počin roku 2005 a
za dlouholetou kulturní činnost

Slavnostní předání bude se konat v historický den v **sobotu 25. února 2006 v 16 hodin v K-klubu v Jičíně (na SZ rohu náměstí)**. Vítáme tuto příležitost pro setkání lidí, kteří si mají co říci. Přijít může kdokoli. Potěší, když přinesete a vystavíte tu jakýkoli materiál o své bohubilé činnosti (fotografie, plakáty, noviny, publikace...). Vezměte si vhodnou obuv – po programu tanec.

Štefanská komise & Nadační fond Jičín město pohádky & OS Ráj srdce & Městská knihovna Jičín
Partner: Pesl - recyklace plastů && Akce je podporována v rámci projektu "Evropské projektové centrum - budování regionálního partnerství" a městem Jičín

rochoroviny

kulturní (skoro) měsíčník.

Vydává B. Procházka, Sokolovská 367, Jičín

tel. 493 523 492.

Evidenční číslo MK ČR E 13158

email: prochor.jc@tiscali.cz

Noviny vznikly s laskavou pomocí

APEL s. r. o. Jičín,

GENERALI POJIŠŤOVNA a. s.

Denisova č. 504 Jičín

tel, fax 493 523 024